

ΔΕΥΤΕΡΗ ΣΕΛΙΔΑ	ΘΕΜΑ	ΠΟΛΙΤΙΚΗ	ΚΟΣΜΟΣ	ΓΝΩΜΕΣ
----------------	------	----------	--------	--------

Καυτό δίμηνο και μέτρα 11,6 δισ. ευρώ

Μέχρι τα μέσα Σεπτεμβρίου θα πρέπει να έχουν ολοκληρωθεί οι διαπραγματεύσεις με τους δανειστές για το νέο Μνημόνιο

Του **ΒΑΣΙΛΗ ΖΗΡΑ**

Ενα καυτό δίμηνο στη διάρκεια του οποίου θα κριθούν σχεδόν τα πάντα, από την επέκταση του προγράμματος οικονομικής βοήθειας και τις αντοχές της κυβέρνησης συνεργασίας έως την ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας, είναι αυτό μέχρι τα μέσα Σεπτεμβρίου. Εως τότε θα πρέπει να έχουν ολοκληρωθεί οι διαπραγματεύσεις με τους δανειστές για το νέο Μνημόνιο, σε τεχνικό και πολιτικό επίπεδο, ώστε να αποκατασταθεί η ροή χρηματοδότησης προς την Ελλάδα πριν η διακοπή της προκαλέσει ευρείας κλίμακας βλάβες. Η στάση των επικεφαλής της κυβέρνησης και των εντολέων τους, δηλαδή των κυβερνήσεων της Ευρωζώνης και της διοίκησης του ΔΝΤ, κατέδειξε πως δεν αρκούν -και δεν υπάρχουν- πλέον game changers, δηλαδή συμβολικές κινήσεις που θα έφερναν γρήγορες και εύκολες νίκες. Επίσης δεν υπάρχουν ανοχή και εμπιστοσύνη, αφού όλα σχεδόν έχουν εξα-

γελθεί, αλλά πολύ λιγότερα έχουν γίνει. Η στρατηγική της κυβέρνησης έχει τους εξής άξονες: **1. Επέκταση του προγράμματος βοήθειας κατά δύο χρόνια**, ώστε το έλλειμμα να μειωθεί κάτω από το 3% του ΑΕΠ το 2016, αντί του 2014, και να περιοριστεί η ύφεση που προκαλεί η δημοσιονομική προσαρμογή. Ωστόσο, για να έχει πιθανότητες αποδοχής ένα τέτοιο αίτημα, θα πρέπει: **•** Η κυβέρνηση να επιτύχει στον στόχο του ελλείμματος του 2012 ή έστω να τον πλησιάσει σε απόσταση που θα δικαιολογείται από την ύφεση, έχοντας εφαρμόσει τα δημοσιονομικά μέτρα που έχουν ήδη αποφασιστεί. Ωστόσο, τα πράγματα περιπλέκονται εξαιτίας των προεκλογικών δεσμεύσεων και της θεωρίας των «ισοδυνάμων». Η τρόικα θέλει λίγα και αξιόπιστα μέτρα σε αντικατάσταση αυτών που είχαν αποφασιστεί, όπως η περικοπή των ειδικών μισθολογίων. Το οικονομικό επιτελείο από την πλευρά του έχει προτείνει εξοικονομήσεις α-

πό πολλούς κωδικούς, οι οποίοι θεωρούνται επισφαλείς. **•** Να καταρτισθεί το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής, το οποίο να ενσωματώνει περικοπές δαπανών 11,6 δισ. ευρώ. Τα απαιτούμενα μέτρα είναι πολύ πιθανό να αυξηθούν εάν φέτος διαπιστωθούν αποκλίσεις (ήδη κάποιες πρώτες εκτιμήσεις κάνουν λόγο για έλλειμμα της τάξης του 8% του ΑΕΠ) και εάν η ανάκαμψη της οικονομίας τα επόμενα

Στρατηγικοί στόχοι, η επέκταση του προγράμματος βοήθειας κατά δύο χρόνια, η εξασφάλιση της χρηματοδότησης της οικονομίας και η εκταμίευση των αναγκαίων κεφαλαίων από το δάνειο.

χρόνια είναι βραδύτερη απ' όση εκτιμάτο όταν προσδιορίστηκε το ποσό των 11,6 δισ. Πρόκειται για τη σοβαρότερη δοκιμασία της κυβέρνησης, καθώς τα μέτρα θα είναι σε κάθε περίπτωση επώδυνα, τόσο πολιτικά όσο και κοινωνικά. Ανάδυνα ή εύκολα μέτρα δεν υπάρχουν και οι περικοπές σε κάθε περίπτωση θα ακουμπήσουν και πάλι με τον ένα ή τον άλλο τρόπο μισθούς και συντάξεις. Γι' αυτό και θα επιδιωχθεί η ανακίνωση του πακέτου να γίνει αφού θα εγκριθεί η παράταση, ώστε να αμβλυνθούν οι αντιδράσεις. **2. Εξασφάλιση της χρηματοδότησης της οικονομίας** έως ότου ολοκληρωθούν οι διαπραγματεύσεις με την τρόικα. Στις 20 Αυγούστου λήγει ένα ομόλογο 3,26 δισ. ευρώ που έχει στην κατοχή της η ΕΚΤ. Δόση μέχρι τότε δεν θα εκταμιευθεί και υπάρχει μόνο μια αόριστη διαβεβαίωση του προέδρου του Eurogroup Ζαν-Κλοντ Γιουνκέρ ότι θα βρεθεί τρόπος να ξεπεραστεί το πρόβλημα. Ακόμη όμως κι αν διευθετηθεί το θέμα με την

ΕΚΤ, δεν καλύπτονται οι εσωτερικές υποχρεώσεις του Δημοσίου. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις της τρόικας, το ταμειακό έλλειμμα του Δημοσίου στο τέλος Σεπτεμβρίου θα ανέλθει σε 4,5 δισ. ευρώ. Έτσι, η κυβέρνηση θα πιεστεί να ολοκληρώσει τη διαπραγμάτευση ώστε να καταβληθούν οι δόσεις ή θα πρέπει να δεχθεί η Ευρωζώνη να κορηγήσει προσωρινή χρηματοδότηση (bridge financing). Εναλλακτικά, θα πρέπει το Δημόσιο να «σκουπίσει» και τα τελευταία ψήγματα ρευστότητας από την οικονομία, με εκδόσεις εντόκων γραμματίων. **3. Να επιστευθεί η εκταμίευση των αναγκαίων κεφαλαίων από το δάνειο**, για να εξοφληθούν οι ληξιπρόθεσμες οφειλές του Δημοσίου προς τον ιδιωτικό τομέα (4 δισ.) και να αποπληρωθούν έντοκα γραμμάτια (6 δισ.). Επιδίωξη είναι να εκταμιευθούν αυτά τα χρήματα και ενδεχομένως περισσότερα, ώστε να εξοφληθούν πλήρως τα 6,5 δισ. ευρώ των ληξιπρόθεσμων οφειλών.

Δραστικές περικοπές σε τρεις κατηγορίες

Του **ΣΩΤΗΡΗ ΝΙΚΑ**

Σε τρεις άξονες θα βασιστεί η κυβέρνηση για να καταρτίσει τον κατάλογο των νέων μέτρων ύψους 11,6 δισ. ευρώ για τη διετία 2013-2014. Συντάξεις, κοινωνικά επιδόματα και μείωση του δημόσιου τομέα αποτελούν τις τρεις κατηγορίες στις οποίες αναμένεται να γίνουν δραστικές περικοπές, ώστε να δείξει η Ελλάδα ότι προτίθεται να εφαρμόσει το πρόγραμμα και να συνεχιστεί η χρηματοδότησή της.

Η τρόικα έχει ξεκαθαρίσει ότι τα νέα μέτρα θα πρέπει να είναι λίγα και υψηλής απόδοσης. Με αυτόν τον τρόπο θεωρεί ότι είναι πιο εύκολο να έρθει το αποτέλεσμα που θα προβλεφθεί, αλλά είναι και πιο απλός ο έλεγχος εφαρμογής των μέτρων. Δύο παράγοντες που δεν εξασφαλίζονται από τη λήψη πολλών μέτρων και σε ασφαείς τομείς όπως οι λειτουργικές δαπάνες του Δημοσίου. Αντιθέτως, αυτή η πρακτική θεωρείται ότι αυξάνει τον κίνδυνο μη ε-

Από συντάξεις, κοινωνικά επιδόματα και μείωση του δημόσιου τομέα θα εξοικονομηθούν τα 11,6 δισ.

φαρμογής και μη απόδοσης των μέτρων που λαμβάνονται.

Από την άλλη πλευρά, το οικονομικό επιτελείο έστειλε τις τελευταίες ημέρες ξεκάθαρο μήνυμα στα επιτελεία των υπόλοιπων υπουργείων. «Κάντε προτάσεις για περικοπές, γιατί διαφορετικά θα γίνουν οριζόντιες μειώσεις από το υπουργείο Οικονομικών». Και δίνοντας το στίγμα, «έκοψε» τα οικογενειακά επιδόματα σε 4 κορυφαία στελέχη της ΔΕΗ.

Εάν τις επόμενες ημέρες δεν υπάρχουν σαφείς προτάσεις για περιστολή δαπανών από όλα τα υπουργεία, που θα είναι και ποσοτικοποιημένες, μοιραία θα έρθει η ώρα που το υπουργείο Οικονομικών και το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους (ΓΛΚ) θα αρχίσουν να επεξεργάζονται μέτρα οριζόντιων περικοπών, ώστε να εξασφαλιστεί η μείωση των κρατικών δαπανών και να δοθεί η έγκριση της τρόικας στην επικαιροποίηση του μεσοπρόθεσμου προγράμματος. Κάτι τέτοιο, βέβαια, σημαίνει ότι οι παρεμβάσεις θα πλήξουν και πάλι την πλησιονότητα του δημόσιου τομέα, χωρίς εξαιρέσεις.

Για να ολοκληρωθεί το νέο Μεσοπρόθεσμο, το οικονομικό επιτελείο

δουλεύει πάνω σε τρεις κατηγορίες δαπανών:

1. Περικοπή συντάξεων. Πρόκειται για το πλέον «σίγουρο» μέτρο από αυτά που περιλαμβάνονται στην έκθεση του ΚΕΠΕ. Σύμφωνα με τους υπολογισμούς του ΚΕΠΕ, εάν η κυβέρνηση αποφασίσει να βάλει πλαφόν τις 2.400 ευρώ στις συντάξεις και προχωρήσει σε μειώσεις για τις υψηλότερες συντάξεις, τότε το όφελος στον προϋπολογισμό εκτιμάται στο 1 δισ. ευρώ. Εάν το πλαφόν είναι μεγαλύτερο -για παράδειγμα οι 3.000 ευρώ - το όφελος μειώνεται αυτομάτως στα 280 εκατ. ευρώ.

Πέραν αυτού, από την έκθεση του ΚΕΠΕ θα «χρησιμοποιηθούν» μέτρα που ανέρχονται στα 6,6 δισ. ευρώ. Σύμφωνα με πληροφορίες, το ΚΕΠΕ έχει εντοπίσει μέτρα ύψους 7,5 δισ. ευρώ, οπότε η κυβέρνηση θα έχει να επιλέξει αυτά που θεωρεί ότι είναι πιο δίκαια και πιο αποτελεσματικά. Σε αυτά περιλαμβάνονται μεταξύ άλλων και παρεμβάσεις σε μισθούς, όπως στις αποδοχές ανώτατων διοικητικών στελεχών, στους συμβούλους των αιρετών, εφαρμογή του ενιαίου μισθολογίου και στις ΔΕΚΟ κ.λπ.

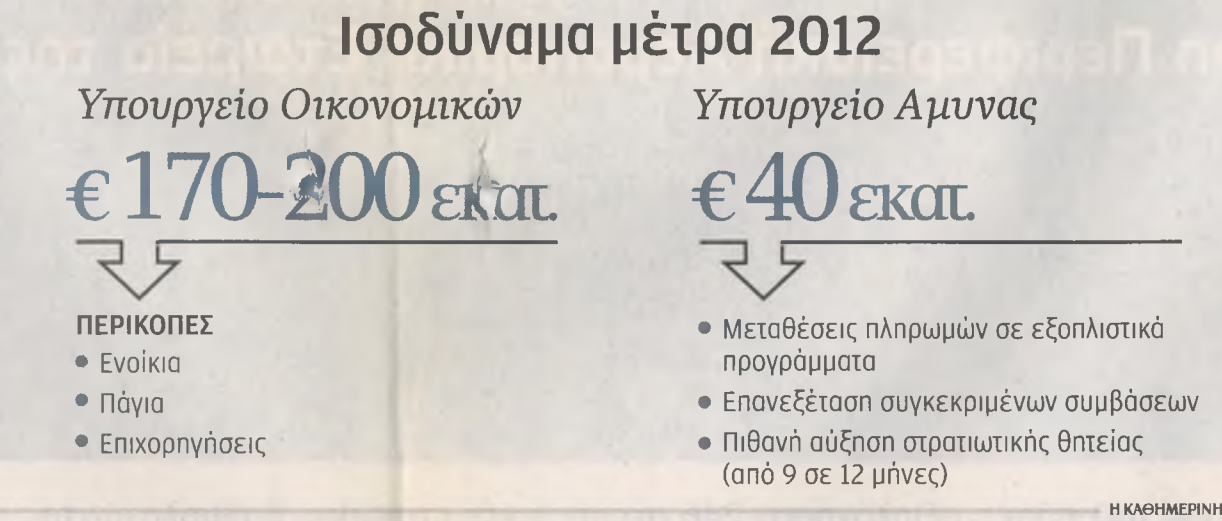
Επίσης, στην έκθεση περιλαμβάνονται και άλλα μικρότερης απόδοσης μέτρα, αλλά σημαντικά για την καθημερινότητα. Για παράδειγμα, υπάρχει και μέτρο που προβλέπει τη συμμετοχή των φοιτητών στην πληρωμή των συγγραμμάτων.

2. Διοικητική μεταρρύθμιση. Το αρμόδιο υπουργείο εκπονεί μελέτη από την οποία θα πρέπει να προκύψουν εξοικονομήσεις της τάξης των 2 δισ. ευρώ. Σε αυτό το πλαίσιο αναμένεται η μείωση των υπηρεσιών του Δημοσίου, η κατάργηση ή συγχώνευση φορέων, αλλά και διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού. Το κρίσιμο ερώτημα είναι εάν τελικά θα αναγκαστεί η κυβέρνηση να προχωρήσει σε μαζικά «λουκέτα» και σε απολύσεις.

3. Κοινωνικά επιδόματα. Από τις περικοπές στον κοινωνικό προϋπολογισμό υπολογίζεται ότι θα προέλθει εξοικονόμηση της τάξης των 3 δισ. ευρώ. Σε αυτή την κατηγορία δαπανών περιλαμβάνονται οι περικοπές στα κοινωνικά επιδόματα ή ακόμα και η κατάργηση αρκετών εξ αυτών. Αξίζει να σημειωθεί ότι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο έχει περιλάβει στην τελευταία του έκθεση την πρόταση σύμφωνα με την οποία σχεδόν όλα τα επιδόματα θα μπορούσαν να συγκεντρωθούν σε ένα, το οποίο με τη σειρά του θα δίδεται μόνο στο 20% των πολιτών που ανήκουν στον «φτωχό πληθυσμό».

Μελέτη ΚΕΠΕ € 6,6 δισ. - Περικοπή συντάξεων: Με πλαφόν στα 2.400 ευρώ - εξοικονόμηση 1 δισ. ευρώ. Με πλαφόν στα 3.000 ευρώ - όφελος 280 εκατ. ευρώ. - Παρεμβάσεις σε μισθούς - Μειώσεις φαρμακευτικής δαπάνης - Μέτρα μικρότερης απόδοσης (π.χ. συμμετοχή φοιτητών στην πληρωμή των συγγραμμάτων)	Διοικητική μεταρρύθμιση € 2 δισ. - Μείωση των υπηρεσιών του Δημοσίου - Κατάργηση ή συγχώνευση φορέων - Διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού	Κοινωνικά επιδόματα € 3 δισ. - Περικοπές ή κατάργηση επιδομάτων - Πρόταση για συγκέντρωση των επιδομάτων σε ένα και παροχή του μόνο στον «φτωχό πληθυσμό»
--	---	--

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Οι συστάσεις των Βρυξελλών και δύο εμπόδια για την Αθήνα

Του ανταποκριτή μας στις **ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ ΝΙΚΟΥ ΧΡΥΣΟΛΩΡΑ**

Ανυπολόγιστος προβλέπεται ο δρόμος προς την αναδιαπραγμάτευση του Μνημονίου, όπως τουλάχιστον προκύπτει από το κλίμα και τους συσχετισμούς δυνάμεων που διαμορφώνονται στις Βρυξέλλες. Με τα σημερινά δεδομένα, δεν θεωρείται καν εφικτή η καταβολή της επόμενης δόσης από τον μηχανισμό στήριξης, ύψους 31 δισ. ευρώ, με την οποία θα ολοκληρωθεί η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, θα πληρωθούν τα ελληνικά ομόλογα που κατέχει η ΕΚΤ και λήγουν στις 20 Αυγούστου και θα καλυφθούν οι ταμειακές ανάγκες του ελληνικού κράτους για το αμέσως προσεχές διάστημα.

Και αυτό διότι, όπως παραδέχεται και η ελληνική κυβέρνηση πλέον, το Πρόγραμμα Προσαρμογής έχει εκτροχιαστεί και, ως εκ τούτου, η τρόικα δεν αναμένεται να δώσει θετική αξιολόγηση στην παρούσα φάση. Εφόσον, όμως,

ληφθούν άμεσα «προαπαιτούμενα» μέτρα, τα οποία άλλωστε προβλέπονται από το δεύτερο Μνημόνιο, που ψηφίστηκε στη Βουλή τον περασμένο Μάρτιο, τότε η χώρα μας μπορεί να ελπίζει σε μία «μεβδόμη» δόση ύψους 4,2 δισ. από την οποία θα πληρωθούν τα ομόλογα της ΕΚΤ και θα δοθεί ανάσα ρευστότητας στα κρατικά ταμεία. Στη συνέχεια, η Ελλάδα έχει απόλυτη ανάγκη από μία θετική αξιολόγηση της τρόικας, ώστε να αποκατασταθεί η ομαλή ροή χρηματοδότησης από τον μηχανισμό στήριξης και να μπορέσει να διεκδικήσει αναδιαπραγμάτευση σε δεύτερο στάδιο, περί το τέλος του έτους.

Εξάλλου, η παράταση στο χρονοδιάγραμμα επίτευξης των στόχων που ζητάει η Αθήνα συναντάει δύο εμπόδια:

• Το πρώτο είναι ότι τα επιπλέον δάνεια που απαιτούνται από τους εταίρους μας για να χρηματοδοτήσουν τους «χαλαρότερους» ρυθμούς μείωσης του ελλείμματος θα αυξήσουν το ελληνικό

Η επιμήκυνση του προγράμματος, που απαιτεί αρκετά επιπλέον χρήματα, θα πρέπει να εγκριθεί από τα εθνικά Κοινοβούλια της Ευρωζώνης.

Με τα σημερινά δεδομένα, δεν εφικτή η καταβολή από τον μηχανισμό στήριξης της επόμενης δόσης ύψους 31 δισ. ευρώ.

χρέος, επηρεάζοντας καταλυτικά την προβολή βιωσιμότητάς του έως το 2020. Ωστόσο, αν το ελληνικό χρέος δεν είναι (θεωρητικά) βιώσιμο, τότε ούτε η Ευρωζώνη ούτε πολύ περισσότερο το ΔΝΤ μπορούν να συνεχίσουν να συμμετέχουν στο Πρόγραμμα. Το συγκεκριμένο πρόβλημα μπορεί να λυθεί με την απομείωση των κεφαλαίων που έχουν διοχετευθεί για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών από το δημόσιο χρέος της Ελλάδας. Κάτι τέτοιο προβλέπεται να είναι εφικτό όμως στα μέσα του 2013, στην καλύτερη περι-

πτωση, όταν θα έχει δημιουργηθεί ο ενιαίος φορέας εποπτείας των τραπεζών υπό την ΕΚΤ.

Δεύτερον, όπως ρητά αναφέρεται στη σχετική απόφαση της πρόσφατης Συνόδου Κορυφής, η απευθείας ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών χωρίς την επιβάρυνση του οικείου κράτους αφορά μόνο προγράμματα που «εξελίσσονται καλά» όπως της Ιρλανδίας. Εξ ου και είναι αναγκαίο να έχουμε αποδείξει στο μεταξύ ότι το ελληνικό πρόγραμμα εξελίσσεται καλά και έχει επανέλθει εντός στόχων, με δύο διαδοχικές θετικές αξιολογήσεις από την τρόικα.

• Το δεύτερο πρόβλημα με την «επιμήκυνση» του Προγράμματος είναι ότι απαιτούνται αρκετά επιπλέον δισ. από τους Ευρωπαίους φορολογούμενους, κάτι που θα πρέπει να εγκριθεί από τα εθνικά κοινοβούλια της Ευρωζώνης. Και πάλι, όμως, η Ελλάδα θα πρέπει να έχει «εκπληήσει ευχάριστα προηγούμενος» τους εταίρους της, όπως έλε-

γε αυτήν την εβδομάδα στην «Κ» Ευρωπαίος διπλωμάτης.

Πέραν της επιμήκυνσης, η χώρα μπορεί να διεκδικήσει κονδύλια από το πακέτο ανάπτυξης των 120 δισ. ευρώ που εγκρίθηκε στην πρόσφατη Σύνοδο Κορυφής. Όπως ρητά αναφέρθηκε στη Σύνοδο, το συγκεκριμένο πακέτο αφορά κατά προτεραιότητα χώρες της Ευρώπης που δοκιμάζονται οικονομικά.

Ωστόσο και σε αυτό το μέτωπο, η Ελλάδα έχει να αντιμετωπίσει το «αγκάθι» της έλλειψης ρευστότητας για τη χρηματοδότηση έργων, τόσο από τις τράπεζες όσο και από το κράτος. Επιπλέον, οι διαπραγματεύσεις για το «νέο ΕΣΠΑ» (προγραμματική περίοδος 2014-2020) έχουν οδηγηθεί σε εξαιρετικά δυσμενές σημείο και η χώρα μας κινδυνεύει να χάσει δισ. ευρώ. Ο βασικός λόγος είναι ότι για τον σχεδιασμό της επόμενης προγραμματικής περιόδου λαμβάνονται υπόψη τα προκρίσιμα οικονομικά στοιχεία.

15/7 Χωρίς σχέδιο 26

Του **ΑΛΕΞΗ ΠΑΠΑΧΕΛΑ**

Τα κόμματα στην Ελλάδα πάσχουν από μία ανίατη, όπως αποδεικνύεται, ασθένεια. Δεν μπορούν ποτέ να ετοιμασθούν εγκαίρως για την εξουσία. Τους ρουφάει το καθαρό πολιτικό παιχνίδι, ιδιαίτερα τους μήνες πριν από τις εκλογές, και κανείς δεν έχει τον χρόνο ή τη διάθεση να κάτσει να προετοιμασθεί σοβαρά και τεχνοκρατικά για την επόμενη μέρα. Το έχουμε ζήσει πολλές φορές, με καταστροφικά αποτελέσματα. Ο κ. Γ. Παπανδρέου ήλθε στην εξουσία χωρίς να έχει οιοδήποτε έτοιμο σχέδιο για την οικονομία ή την ανάπτυξη, παρά το γεγονός πως γνώριζε πολύ καλά την κατάσταση της οικονομίας. Θυμάμαι ακόμη εκείνα τα εντυπωσιακά, από επικοινωνιακή άποψη, πλάνα του κ. Παπανδρέου με τον περίφημο Ασεμπίγιο τις πρώτες ημέρες μετά τις εκλογές, να μελετούν στην παραλία του Φαλήρου τα σχέδια ανάπτυξης της αθηναϊκής παρα-

με την παραδοσιακή φράση «έλα μωρέ, αυτά δεν γίνονται». Είναι τόσο διαλυτική η κομματική καμαρίλα και η ενασχόληση με την καθημερινότητα της επικοινωνίας και της μικροπολιτικής, που δυστυχώς δεν μένει όρεξη ή χρόνος σε κανέναν να ασχοληθεί με την προετοιμασία της διακυβέρνησης. Αυτό δεν θα πείραζε πολύ αν είχαμε μια δημόσια διοίκηση που δούλευε ρολόι και είχε συνέχεια. Τις παλιές εποχές ο υπουργός έμπαινε στο γραφείο του και είχε απέναντί του γενικούς διευθυντές που είχαν έτοιμους φακέλους για κάθε εκκρεμότητα και σχετικές εισηγήσεις. Το πολιτικό σύστημα διέλυσε τη δημόσια διοίκηση επί δεκαετίες και τώρα οι πολιτικοί έχουν απέναντί τους το χάος και υπαλλήλους που είναι ειδικοί στο να απαντούν «αυτό δεν γίνεται». Γι' αυτό βασίζονται σε συμβούλους, διαλύοντας ακόμη παραπάνω τη διοίκηση και τη συνέχεια του κράτους.

Η χώρα όμως δεν μπορεί να κυβερνηθεί με αυτόν τον τρόπο. Δεν μπορούμε να ξαναζηήσουμε τις σκηνές ροκ μιας κυβέρνησης που ψάχνει να βρει μέσα σε ένα απόγευμα από πού θα κόψει ένα ή δύο δισ. Οι πολιτικοί πρέπει να μάθουν να εμπιστεύονται ανθρώπους οι οποίοι ξέρουν να οργανώνουν projects και να βρίσκουν πρακτικές λύσεις. Οφείλουν να διαχωρίζουν την κομματική πολιτική δουλειά από την τεχνοκρατική τους προετοιμασία. Τώρα πια υπάρχουν πολλοί σοβαροί άνθρωποι, εταιρείες μελετών, στελέχη της αγοράς που θα ήθελαν να βοηθήσουν στην επεξεργασία ενός εθνικού σχεδίου ανάπτυξης ή ενός νέου φορολογικού νομοσχεδίου. Ειρήσθω εν παρόδω, ένα από τα πιο θετικά σημάδια σε αυτήν την κυβέρνηση είναι ο διορισμός στη θέση του υφυπουργού Οικονομικών με ευθύνη για τα έσοδα ενός ανθρώπου που μοιάζει να έχει πολύ σοβαρή εμπειρία από την πολύτως πραγματική οικονομία.

Τα κόμματα στην Ελλάδα και οι πολιτικοί είχαν μάθει να τα δίνουν όλα για την εξουσία χωρίς ποτέ να προετοιμάζονται γι' αυτήν. Στην εποχή μας αυτό δεν μπορεί να συνεχισθεί, ειδικά όταν πριν από κάθε απόφαση προηγείται μια υποχρεωτική συνεννόηση με τους εκπροσώπους της τρόικας που -αν μη τι άλλο- ξέρουν καλά τα νούμερα και τα στοιχεία τους...

Τα κόμματα στην Ελλάδα είχαν μάθει να τα δίνουν όλα για την εξουσία, χωρίς ποτέ να προετοιμάζονται γι' αυτήν.

λίας. Πολύς θόρυβος, ελάχιστη ουσία, ακόμη λιγότερη προετοιμασία. Όπως άλλωστε αποκαλύπτουν τώρα οι άνθρωποι που ήταν δίπλα του, ακόμη και η αναδιοργάνωση και η αλλαγή ονομασιών των διαφόρων υπουργείων είχε γραφτεί σε μια κόλλα χαρτί χωρίς καμία απολύτως προετοιμασία.

Τα κόμματα είναι συνήθως καλά στην προετοιμασία της στελέχωσης του κρατικού μηχανισμού, και αυτό γιατί οι κομματικοί στρατοί έχουν έτοιμες τις λίστες των «δικών μας» που πρέπει να διορισθούν σε διοικήσεις οργανισμών, διοικητικά συμβούλια κ.λπ. κ.λπ. Τους λείπει όμως η διασύνδεση με τους ανθρώπους της αγοράς, της πραγματικής οικονομίας και της τεχνοκρατικής προσέγγισης. Η συνήθης πρακτική είναι να καλούνται τέτοιοι άνθρωποι να δώσουν κάποιες εισηγήσεις ή συμβουλές πριν από τις εκλογές. Δίνουν κάποιο non paper, το οποίο κατακωνιάζεται σε συρτάρια κομματικών γραφείων ή απορρίπτεται